

Budai Központi Kerületi Bíróság

- Alkotmánybíróság részére -

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda

alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság által 54.Pf.631.644/2018/8. szám alatt meghozott – a Budai Központi Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság 1.P.XXII.30.357/2016/207. ítéleti rendelkezéseit részben helybenhagyó – részítélete ellen az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 54.Pf.631.644/2018/8. szám alatt meghozott részítélete – és a Budai Központi Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság 1.P.XXII.30.357/2016/207. számú ítélete – Alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel sértik Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, a B) cikk (1) bekezdését, a C) cikk (1) bekezdését, a VI. cikk (1) bekezdését, valamint a XV. cikk (1), (2), (3) és (5) bekezdését.

Alaptörvény B) cikk (1) „Magyarország független, demokratikus jogállam.”

Alaptörvény C) cikk (1) „A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.”

Alaptörvény XV. cikk

- (1) „A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
- (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármilyen megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.
- (3) A nők és a férfiak egyenjogúak.
- (...) (5) Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.”

Alaptörvény VI. cikk (1) „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 1V/473 - a / 2019	
Érkezett: 2019 M Á R C 2 1.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 12 db	du

I. ELJÁRÁSJOGI NYILATKOZATOK

I./ A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 54.Pf.631.644/2018/8. szám alatt meghozott részítéletét a panaszos jogi képviselőjeként polgári peres eljárásra vonatkozó elektronikus kapcsolattartás rendelkezéseinek megfelelően, elektronikus úton 2019. január hó 10. napján vettem kézhez, így az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napon belül – hivatkozással az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 28. § (1) bekezdésére, valamint a 71. § (4a) bekezdésére tekintettel – kerül elektronikus úton megküldésre jelen alkotmányjogi panasz, mégpedig az Abtv. 53. § (2) bekezdése alapján az ügyben első fokon eljárást Budai Központi Kerületi bíróság útján.

Abtv. 30. § (1) „Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.”

Abtv. 53. § (2) „Az (1) bekezdésétől eltérően az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.”

1001/2013. (II.27.) AB Tü. határozat 28. § (1) „A beadványt a benyújtásra nyitva álló törvényi határidőben, az egyéb határidőhöz kötött eljárási cselekményt a megtételére megjelölt határidőben kell az érkeztetésére az Abtv. alapján jogosult szervhez személyesen benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. A határidő elmulasztásának következményeit nem lehet alkalmazni, ha a beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján hivatali időben benyújtották vagy ajánlott küldeményként postára adták. A beadvány távközlési eszköz útján történő benyújtásának nincs helye.”

1001/2013. (II.27.) AB Tü. határozat 71. § (4a) „Ha törvény az Alkotmánybíróság eljárására okot adó bírósági eljárásban az elektronikus kapcsolattartást lehetővé vagy kötelezővé teszi, az Alkotmánybírósághoz címzett alkotmányjogi panaszt e szabályok szerint lehet vagy kell benyújtani az elsőfokú bíróságon.”

II./ A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontjára, valamint az Abtv. 27. §-ára alapítom.

Alaptörvény 24. cikk (2) „Az Alkotmánybíróság (...)

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Abtv. 27. § „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

III./ Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

IV./ Jelen ügyben az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait az ügy érdemében hozott döntések sértik. Kijelentem, hogy az indítványozó a jogorvoslati jogát a panaszt tárgyat képező határozatokkal szemben kimerítette.

II. TÉNYÁLLÁS

I./ Az indítványozó [REDACTED], mint felperes [REDACTED] alperes ellen keresetet terjesztett elő, melyben kérte, hogy a bíróság a peres felek házasságát bontsa fel, jogosíts fel a felperest a peres felek [REDACTED] évű gyermeke feletti szülői felügyeleti jog gyakorlására és szabályozza az alperes és a gyermek közötti kapcsolattartást, oly módon, hogy felügyelt kapcsolattartást rendel el, ugyanis a felperes álláspontja szerint az anya a gyermek fejlődését kifejezetten veszélyezteti.

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2016. július hó 6. napján kelt 1.P.XXII.30.357/2016/23. szám alatt meghozott végzésében akként rendelkezett, hogy ideiglenes intézkedés keretében a peres felek házasságából 2013. február hó 6. napján született [REDACTED] utónevű gyermek tartózkodási helyét a per jogerős befejezéséig az alperes mindenkor tartózkodási helyén jelölje ki, illetve szabályozta az indítványozó apa és a gyermek közötti folyamatos kapcsolattartást. (Kiemelem, hogy a nevezett határozat indoklása az alábbiakat tartalmazza: *"a bíróság még egyik szülőt sem jogosította fel a szülői felügyelet gyakorlására, mert ez egy előre hozott döntés lenne, amelyhez a bíróság számára még nem állnak rendelkezésre elegendő adatok és bizonyítékok."*)

II./ A felperes 2017. május hó 31. napján ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő, melyben kérte, hogy a bíróság az apa és a gyermek időszakos kapcsolattartását (azaz a nyári, a tavaszi, őszi és téli szünetek, a karácsony, valamint a húsvét tekintetében) szabályozza. A felperes a nevezett kérelme indoklásául előadta, hogy az eljáró bíróság a 23. sorszám alatti végzésében csak a folyamatos kapcsolattartásról rendelkezett, melynek okán a gyermek sem a szünetekben, sem a többnapos ünnepek során (így például karácsonykor) sem tudott az édesapjával huzamosabb ideig együtt lenni, azonban a gyermek érdekét a jelenlegi szabályozás egyáltalán nem szolgálja.

2017. június hó 28. napján az alperes jogi képviselője elektronikus levelében közvetlenül a felperes jogi képviselőjének is megküldte a bíróság részére benyújtott beadványát, melyben akként nyilatkozott, hogy az ideiglenes intézkedés meghozatalát ellenzi, azonban felajánlja a felperesnek részére, hogy a nyári szünet alatt a felek függesszék fel a folyamatos kapcsolattartást és helyette heti váltásos rendszerben gondozzák gyermeküket a nyáron. Előadom, hogy ezt követően a peres felek (jogi képviselőik útján) hosszas egyeztetést folytattak levélben, melynek alapján megállapítható, hogy **a peres felek között nem volt vitatott, hogy az apa a nyári szünetben időszakos kapcsolattartásra jogosult, valamint az sem volt vita tárgya, hogy a felek a szünetben heti váltásban gondozzák a gyermeket.** A felek között csak a gyermek átadás-átvétel konkrét időpontja tekintetében (így hogy az átadás szombaton, vasárnap, avagy hétfői napon történjen).

III./ A felperes jogi képviselője részére 2017. június hó 13. napján [REDACTED] a [REDACTED] elektronikus levelezési címről egy email érkezett melynek mellékleteként a Budai Központi Kerületi Bíróság 102. sorszám alatti végzése került megküldésre. (E körben előadom, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény szigorúan előírja (394/B. - 394/C. §), hogy a jogi képviselővel eljáró fél kizárólag elektronikusan, az elektronikus űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével tarthatja a kapcsolatot a bírósággal, és a bíróság is ily módon köteles a féllel kapcsolatot tartani.)

A bíróság 102. sorszám alatti végzését a felperes jogi képviselője az elektronikus rendszerben 2017. július hó 14. napján 13 órakor vette kézhez a polgári perrendtartás szabályainak megfelelően.

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2017. július hó 12. napján kelt 102. sorszám alatt meghozott végzésében akként rendelkezett, hogy: *"felhívja a bíróság a felperest, hogy jelen végzés kézhezvételét követően haladéktalanul legkésőbb 8 órán belül jelentse a bíróságnak (e-mailen, vagy fax: 06-1-391-4995 útján), hogy a felperes a perbeli gyermekkel hol tartózkodik, miután az alperes bejelentette a bíróságon, hogy a gyermeket nem kapta vissza az apától, akit telefonon sem tud elérni. Felhívja a bíróság a felperes figyelmét arra, hogy amíg a bíróság nem határoz az ideiglenes intézkedés iránti kérelméről, addig a folyamatos kapcsolattartási rend az irányadó (...). Felhívja a bíróság a felperest, hogy a gyermeket csütörtök reggel 9 óráig adja vissza az alperesnek (...). Ezen végzést a bíróság megküldi tájékoztatásul az alperes részére is azzal, hogy a 23. számú végzés végrehajtható határozat, így rendőrségi intézkedésnek is helye lehet annak végrehajtása érdekében."*

A felperes jogi képviselője útján a nevezett végzésnek a polgári perrendtartás szerinti szabályos kézbesítését és átvételét követően haladéktalanul megküldte a bíróság részére a 102. sorszám alatt meghozott végzéssel kapcsolatos észrevételeit tartalmazó beadványát, melyben előadta, hogy a nevezett végzés mind jogilag, mind ténybelileg teljes mértékben megalapozatlan az alábbi részletezettek szerint és okán:

- a jelen eljárásban alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló törvény órákban megállapított határidőt nem ismer, ekként a Pp. rendelkezéseivel ellentétesen kötelezte a bíróság a felperest a végzésben foglaltak teljesítésére;
- a pártatlanság követelményével ellentétes, hogy a bíróság csupán az alperes bemondása alapján, valónak fogadja el az alperes állítást, melynek okán a nevezett végzésében a fentiek szerint rendelkezik;
- az elektronikus rendszer adatai szerint a nevezett végzést a bíróság 2017. július hó 12. napjának 8 óra 5 perckor küldte meg, azonban a bíróság a végzésben arra kötelezte a felperest, hogy **a megküldést követően – mikor az indítványozó jogi képviselőjének a jogszabályi rendelkezések szerint 3 napja van a végzés átvételére - 55 percen belül adja át a gyermeket az anyának, mely rendelkezése szintén az eljárásjogi jogszabály rendelkezéseivel alapjaiban ellentétes;**
- a bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a 23. sorszám alatt meghozott végzésében a szülői felügyeleti jog gyakorlása tekintetében nem rendelkezett, csupán a gyermek tartózkodási helyét jelölte ki, melynek okán megállapítható, hogy a polgári törvénykönyv rendelkezései szerint a felperesnek a gyermek tekintetében ugyanolyan joga és kötelezettségei illetik meg és terhelik, mint az anyát;
- indokolatlanul hagyta figyelmen kívül továbbá a bíróság, hogy a Ptk. rendelkezései szerint a felperes időszakos kapcsolattartásra jogosult, amely tény az alperes is elismert a beadványaiban, sőt a gyermek heti váltásos rendszerben történő gondozására állapodtak meg a felek;
- jogszabályellenes a bíróság azon tájékoztatása, hogy jelenleg a folyamatos kapcsolattartási rend az irányadó, akár csak azon tájékoztatása, hogy a kapcsolattartás tekintetében rendőrségi intézkedésnek is helye lehet (ugyanis kizárólag a gyámhivatal rendelkezik hatáskörrel a kapcsolattartás végrehajtása tekintetében, a rendőrség nem).

A bíróság a 2017. július hó 13. napján kelt (a felperesi jogi képviselője által 2017. július hó 14. napján átvett) 105. sorszám alatt meghozott végzésében akként rendelkezett, hogy: *"a bíróság a 23. sorszámú ideiglenes intézkedésben foglalt kapcsolattartási rendet hivatalból megváltoztatva 2017. július 14. napjától ideiglenes intézkedéssel az alábbiak szerint*

szabályozza (...) [redacted] utónevű gyermek és a felperesi apa közötti kapcsolattartást. A felperesi apa 2017. július 14. napjától kezdődően kizárólag minden páratlan héten pénteken 10 és 12 óra között jogosult és köteles a gyermekkel találkozni, a [redacted] Egyesített Szociális és Egészségügyi Intézmény Család- és Gyermekjóléti Szolgálat (...) szociális helyiségében. (...) Kötelezi a bíróság a felperesi apát, hogy 2017. július 14. napján a rendőrségnek a fenti gyermeket azonnali hatállyal adja át. **Felhívja a bíróság a rendőrséget, hogy a gyermeket ezt követően az alperesi anyának adják vissza haladéktalanul.**"

A felperes jogi képviselője útján a 105. sorszám alatt meghozott végzés ellen törvényes határidőn belül 13 oldal hosszúságban fellebbezést terjesztett elő, elsődlegesen a támadott döntés megváltoztatása, másodlagosan pedig annak hatályon kívül helyezése iránt. A felperes a 102. sorszám alatt meghozott végzés tekintetében megfogalmazott, a bíróság jogszabálysértő eljárását igazoló észrevételeit fenntartotta a fellebbezésében, azt az alábbiakkal egészítette ki:

- a felperest a jogszabályok alapján megilleti az időszakos kapcsolattartás, ekként az, hogy a nyári oktatási/nevelési szünetben a gyermekkel huzamosabb időt töltsön együtt, egyezség és bírói döntés ellenében akkor amikor a gyermek érdeke úgy szolgálja, ugyanis közös szülői felügyeleti jogra tekintettel a felperesnek ugyanannyi joga van, mint az alperesnek;
- jogszabályokkal ellentétes az a bírósági álláspont, hogy az amíg az időszakos kapcsolattartás tekintetében a bíróság nem hoz döntést, addig a folyamatos kapcsolattartási rend az irányadó; ekként megalapozatlanul értékelte a bíróság a felperes terhére, hogy a felperes a törvény által biztosított időszakos kapcsolattartási jogával élt;
- a bíróság súlyos mulasztást követett el és jogszabályellenesen járt el, amikor több mint egy hónapig nem hozott döntést a felperes kérelme tekintetében és Pp.-ben foglalt kötelezettsége ellenére e körben hivatalból sem hozott döntést;
- a felügyeleti kapcsolattartás elrendelésének a jogszabály által előírt két konjunktív feltétele nem áll fenn jelen esetben;

- jogszabályellenesen hívta fel a bíróság a rendőrséget, hogy a gyermeket az anyának adja vissza, ugyanis a kapcsolattartás végrehajtása tekintetében a rendőrség nem rendelkezik hatáskörrel.

Előadom, hogy a felperes jogi képviselője ezt követően betekintett a peres eljárás irataiba, ahol az alábbiak voltak fellelhetők:

1./ A bíróság 2017. július 13. napján "SORON KÍVÜLI, SÜRGŐS!!!!!" jelzéssel levelet küldött a BRFK XXII. Kerületi Rendőrkapitányságnak, melyben a 105. számú intézkedés megküldésével arra kérte a rendőrséget, hogy működjenek közre abban, hogy az apa a gyermeket haladéktalanul adja át a rendőrségnek, aki pedig az anyának adja át, illetve amint ez megtörténik, soron kívül jelezzék a bíróságnak;

2./ A bíróság 2017. július hó 17. és 18. napján telefonon is megkereste a Rendőrkapitányságot a fentiek okán.

Előadom, hogy a bíróság törvénytelen eljárása okán a BRFK XXII. Kerületi Rendőrkapitányság 2017. július hó 18. napján [redacted] gyanúsítottként hallgatta ki a Btk. 211. § (1) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés szerint minősülő kiskorú lehelyezése megváltoztatása vétségének megalapozott gyanúja miatt, illetve 2017. július 14. napján a rendőrség a 01220-4825/2017.ÁLT számú határozatával a peres felek gyermeke ellen körözést rendelt el. A Budapesti XI. és XXII. Kerületi Ügyészség a 2017. augusztus hó 3. napján kelt B.XXII.3969/2017/1. szám alatt meghozott határozatában megállapította azonban, hogy a kérelmező gyanúsított kihallgatására törvénysértő módon került sor, melynek okán a gyanúsítási kihallgatás elleni panasznak helyt adva, a rendőrség ezen intézkedését hatályon kívül helyezte.

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2017. szeptember hó 7. napján kelt 143. sorszám alatt meghozott végzésében akként rendelkezett, hogy ideiglenes intézkedéssel a peres felek gyermeke feletti szülői felügyeleti jog gyakorlására az alperest jogosítja fel. A végzés ellen a felperes 2017. szeptember hó 25. napján ismételt egy 13 oldalas fellebbezést terjesztett elő, elsődlegesen a támadott végzés megváltoztatása, másodlagosan pedig annak hatályon kívül helyezése iránt. A fellebbezésben a felperes kiemelte, hogy a támadott döntés mind ténybelileg, mind jogilag teljes mértékben megalapozatlan, ugyanis az ideiglenes intézkedés meghozatalának jogszabályi feltételei nem álltak fenn; megalapozatlanul jutott a bíróság arra az álláspontra, hogy a felperes a gyermekre nézve veszélyeztető magatartást tanúsít; figyelmen kívül hagyta a bíróság a peres felek egyezségét; a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűtlen mérlegelte, melynek okán téves jogi következtetésre jutott; megalapozatlanul rekesztette ki a bíróság a bizonyítékok köréből a felperes által csatolt magánszakértői véleményeket; döntését megalapozatlan, rendkívül aggályos és hiányos szakvéleményekre alapította; egyebekben pedig a gyermek mindenekfelett álló érdekével ellentétes a döntés.

A Fővárosi Törvényszék a 2017. december 7. napján kelt 50.Pkf.636.251/2017/12. szám alatt meghozott döntésben az elsőfokú bíróság öt hónappal korábban született döntéseit, így a 105. és 152. sorszám alatti végzését helybenhagyta. A másodfokú bíróság döntésének indoklása - annak ellenére, hogy a felperes kétszer 13 oldalas fellebbezéseiben részletezte az elsőfokú bíróság jogellenes eljárását - csak annyit rögzítette, hogy: *"az elsőfokú bíróság kellő alapossággal kifejtett érvelésével maradéktalanul egyetértve - azokat helyes indokaira visszautalással hagyja helyben."*

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2018. január hó 23. napján 207. sorszám alatt meghozott ítéletében akként rendelkezett, hogy a peres felek házasságát felbontotta, gyermek feletti szülői felügyeleti jog gyakorlására az anyát jogosította fel, valamint az apa és a gyermek közötti kapcsolattartást oly módon szabályozta, hogy az apa a gyermekkel minden héten hétfőn 1 óra időtartamban jogosult felügyelt módon kapcsolatot tartani. Az elsőfokú ítélet ellen a felperes jogi képviselője útján 2018. február hó 6. napján fellebbezést terjesztett elő, melyben többek között előadta, hogy

- Megalapozatlanul és jogsértő módon jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az alperesi édesanya az, akinél jelenleg a perbeli gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése kedvezőbben biztosítható.
- Az elsőfokú bíróság nem a gyermek érdekét szem előtt tartva döntött a perben, hanem a szülők által jellemzett magatartása alapján jutalmazott és büntetett, melynek keretében az apát megbüntette azért, mert álláspontja szerint alaptalanul vádaskodott az anya ellen. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat súlyosan okszerűtlenül értékelte, egyes a felperes javára értékelhető bizonyítékokat teljes mértékben figyelmen kívül hagyott, míg más, a felperes terhére írható bizonyítékoknak kiemelt jelentőséget tulajdonított.
- Az elsőfokú bíróság a gyermek mindenekfelett álló érdekét szinte nem is vizsgálta.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2018. november hó 28. napján kelt, 54.Pf.631.644/2018/18. szám alatt meghozott részítéletében akként rendelkezett, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekintette, valamint az alperes viszontkeresetéből a lakáshasználati jog ellenértékére, a [REDACTED] helyrajzi szám alatt felvett, természetben [REDACTED] alatti ingatlan tulajdonjogára vonatkozóan a pert megszüntető rendelkezést, valamint a 150.000,- Ft viszontkereseti illetékre vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot ebben a körben a per

újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, egyebekben pedig ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes fellebbezése alaptalan volt, ugyanis

- az elsőfokú bíróság nem követett el olyan jogszabálysértést, amely érdemben kihatott volna a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és járulécai iránti keresetek és viszontkeresetek elbírálására;
- az elsőfokú bíróság a tényállást a szülői felügyelet gyakorlásának rendezésére irányuló kereset és az ahhoz kapcsolódó járulékok tekintetében megfelelő mélységben feltárta, a peradatok mérlegelését nem találta a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközőnek, és teljes mértékben egyet értett az elsőfokú bíróság bizonyítékokból levont ténybeli és jogi következtetéseivel;
- az elsőfokú bíróság kellő alapossággal és körültekintéssel vizsgálta azt is, hogy melyik szülő általi nevelés felel meg leginkább a gyermek érdekének;
- egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal a körben is, hogy a felperes indítványai ellenére szükségtelen lett volna további bizonyításfelvétel a jogvita elbírálásához.

Az indítványozó, mint felperes az elsőfokú ítélet ellen benyújtott fellebbezésével a jogorvoslati lehetőségét kimerítette, ugyanis az 1952. évi III. törvény 271. § (3) bekezdés c) pontja alapján jelen eljárásban nincs helye felülvizsgálatnak.

Előadom, hogy az indítványozó a panaszolt eljárásban mint peres fél (felperes) vett részt, így közvetlen érintettsége az ügyben megállapítható.

III. ALAPTÖRVÉNY-ELLENESSÉG

I./ A jelen ügyben született bírói döntések Alaptörvény-ellenessége elsődlegesen abban áll, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való jogát sérti az indítványozónak.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény 28. cikke kimondja, hogy:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése kimondja, hogy “Magyarország független, demokratikus jogállam”.

Az idézett alaptörvényi rendelkezésből, nevezetesen a jogállamiság elvéből fakad a jogbiztonság követelménye és a tisztességes eljáráshoz való jog, amely jogok a jogalkalmazók, így a bíróságok kötelességévé teszik, hogy a jogszabályokat a rendeltetésüknek, a józan észnek és a közjónak megfelelően, egységesen, kiszámítható módon értelmezzék és alkalmazzák.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a tisztességes eljárás tekintetében a 6/1998. (III. 11.) határozatában az alábbiakat foglalta össze:

„a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint azt összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes.”

Megállapítható továbbá, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél.

A tisztességes eljárás követelményét sérti ekként azon bírósági eljárás, hogy

- bár soron kívül, akár hivatalból is kötelessége lenne a bíróságnak az apa és a gyermeke közötti kapcsolattartás teljes körű (így időszakos kapcsolattartásra is kiterjedően való) szabályozása, az elsőfokú bíróság a felperesi kérelem és annak ellenére, hogy a peres felek között nem volt vitás, hogy a felperest nyári időszakos kapcsolattartás illeti meg, nem hozott döntést soron kívül,
- **döntését csak a kérelem előterjesztését követően 44 nappal később, a nyári szünet közepén, 2018. július hó 13. napján csak azt követően hozta meg, hogy a felperes a jogszabályoknak megfelelően – és a peres felek egyezsége szerint – élt a törvényen alapuló kapcsolattartási jogával, amelyet az elsőfokú bíróság a panaszos felperes terhére értékelt és ennek okán minden jogszabály feltétel nélkül a felperes kapcsolattartási jogát oly szinten korlátozta döntésével, hogy az már a kapcsolattartás megvonásaként is értelmezhető**

(E körben kiemelem, hogy az indítványozó törvényen alapuló nyári időszakos kapcsolattartási jogával élt, hiszen e körben a 149/1997. (IX. 10.) Kormány rendelet az alábbiak szerint rendelkezik:

27. § (2) **„A kapcsolattartás formái a folyamatos, az időszakos és a felügyelt kapcsolattartás.**

(3) **A folyamatos kapcsolattartás magában foglalja**

a) a gyermekkel a gyermek szokásos tartózkodási helyén való személyes találkozást (a továbbiakban: meglátogatás)

b) a gyermeknek a szokásos tartózkodási helyéről rendszeresen (...) történő elvitelét, meghatározott időtartamú külföldre vitelét, és

c) a gyermekkel személyes találkozás nélkül történő rendszeres kapcsolattartást – így különösen a levelezést, a telefonkapcsolatot, illetve az informatikai eszköz útján való kapcsolatot -, az ajándékozást és a csomagküldést.

(4) **Az időszakos kapcsolattartás magában foglalja a gyermekkel a tanítási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétét, a külföldre vitel lehetőségével.”)**

- majd mindezek emellett az eljáró bíró a rendőrséget több alkalommal is megkereste annak érdekében, hogy ideiglenes intézkedésről szóló döntését a rendőrséggel hajtassa végre, hiszen és felhívta arra, hogy működjön közre abban, hogy a felperesi apa a gyermeket a végzés felhívásának megfelelően haladéktalanul átadja a gyermeknek és a gyermek az anyához kerüljön, **melynek okán a rendőrség törvénytelenül begyanúsította a felperest és a gyermek ellen a jogszabályi rendelkezésekkel ellentétesen körözést rendelt el,**
- **azt követően, hogy a peres felek gyermekét a rendőrség az apa gondozása alól kiemelte, és az anya gondozásába helyezte, az elsőfokú bíróság az apai magatartást haladéktalanul szankcionálva ítéletet hozott – anélkül, hogy jogszabályi kötelezettségeinek eleget tett volna és a gyermek érdekét teljes körűen feltárta volna;**

- tekintettel továbbá azon tényre, hogy a másodfokú bíróság a panaszolt részítéletével az elsőfokú ítélet szülői felügyelet gyakorlását rendező részét helybenhagyta és az elsőfokú bíróság eljárását jogszerűnek minősítette, a panaszolt másodfokú eljárásban is sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

E körben kiemelem, hogy az alább hivatkozott és idézett jogszabályi rendelkezések alapján megállapítható, hogy a **rendőrségnek nincs önálló hatásköre eljárni az esetleges kapcsolattartási szabályok megszegése esetén a kapcsolattartás végrehajtása iránt, sőt a bíróságnak e körben nincs hatáskörük a rendőrséget utasítani döntésük végrehajtására.**

A gyermekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezetéről és illetékességéről szóló 331/2006. (XII. 23.) Kormány rendelet 9. §-a akként rendelkezik, hogy:

„A gyámhivatal a kapcsolattartással, a szülői felügyeleti joggal és a gyermektartásdíjjal kapcsolatban (...)

b) intézkedik a kapcsolattartásra vonatkozó bírósági vagy gyámhivatali határozat végrehajtásáról”.

A 149/1997. (IX. 10.) Kormány rendelet 33. §-a rendelkezik a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtásáról, a végrehajtás iránti kérelem benyújtásának határidejéről, a gyámhivatal által alkalmazható szankciókról.

Az idézett jogszabályi rendelkezés valamint a hivatkozott jogszabályok alapján megállapítható, hogy **a kapcsolattartás tekintetében hozott bírósági határozat végrehajtása tekintetében csak és kizárólag a gyámhatóság rendelkezik hatáskörrel, azaz ekként a kapcsolattartásra jogosult vagy a kapcsolattartásra kötelezett személy kapcsolattartást akadályozó vagy annak szabályait megszegő magatartásai okán eljárni, így a rendőrség a bírósági határozat végrehajtása tekintetében hatáskörrel nem rendelkezik, intézkedést e körben nem tehet.**

A végrehajtás tekintetében a rendőrségi közreműködésről a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 134. § tartalmaz rendelkezést. A hivatkozott jogszabályi hely kimondja, hogy:

Ket. 134. § (1) „***Ha a végrehajtás meghatározott cselekmény elvégzésére vagy meghatározott magatartásra (a továbbiakban együtt: meghatározott cselekmény) irányul, a teljesítés elmaradása esetén a végrehajtás foganatosító szerv (...)***

e) a rendőrség közreműködésével kényszerítheti ki a meghatározott cselekményt.”

Az idézett jogszabályi rendelkezés alapján megállapítható, hogy **a gyámhivatal, mint a kapcsolattartás végrehajtása tekintetében – ekként a kapcsolattartásra jogosult vagy a kapcsolattartásra kötelezett személy kapcsolattartást akadályozó vagy annak szabályait megszegő magatartásai okán – hatáskörrel rendelkező hatóság jogosult a rendőrség közreműködését igénybe venni és felhívni a rendőrséget arra, hogy segítsen neki a meghatározott cselekmény – ekként a kapcsolattartási szabályok – kikényszerítésében.**

A hivatkozott, gyámhatósági eljárásokról szóló jogszabályi rendelkezések alapján megállapítható azonban, hogy a gyámhivatal csak mint végső eszköz veheti igénybe a rendőrségi végrehajtást, ugyanis e körben a fokozatosságot (felhívás, kötelezés, bírság megállapítása) be kell tartania.

Az idézett jogszabályi rendelkezések alapján egyértelműen megállapítható, hogy a panaszolt bíróságok eljárása a tisztességes eljárás követelményét alapjaiban sértették, hiszen az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy nem volt hatásköre a rendőrséget a kapcsolattartásról szóló döntésének végrehajtására utasítania, illetve a rendőrségnek sem volt hatásköre a kapcsolattartásról szóló bírósági ideiglenes intézkedés végrehajtani, a rendőrség a bíróság utasítására annak döntését végrehajtotta, majd pedig az elsőfokú bíróság a panaszos apa azon eljárást, hogy az anyával kötött egyezsége alapján, illetve jogszabály adta jogával élve időszakos kapcsolattartási jogát gyakorolta, az apa terhére írta és kizárólag az apai magatartásokat szankcionáló ítéletet hozott, mely eljárását a másodfokú bíróság – annak ellenére, hogy az alapjaiban jogszerűtlen volt – jogszerűnek minősítve helybenhagyott.

E körben kiemelem továbbá, hogy a **panaszolt bíróságok eljárása súlyosan sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését is.**

Az Alaptörvény az alábbiak szerint rendelkezik:

B) cikk (1) „*Magyarország független, demokratikus jogállam.*”

C) cikk (1) „*A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.*”

A Tisztelt Alkotmánybíróság a hatalom megosztás elvével kapcsolatos álláspontját a 97/2009. (X. 16.) AB határozatában összegezte:

„Az Alkotmánybíróság a hatalommegosztás elvét már a 31/1990. (XII. 18.) AB határozatából, működése kezdetétől **„a magyar államszervezet legfontosabb szervezeti és működési alapelveinek”** ismerte, bár azt az Alkotmány önállóan nem nevesíti (ABH 1990, 136, 137.). (...) Az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti demokratikus jogállam megvalósulásának feltételei többek között: 1. a hatalommegosztás elve, 2. az elválasztott alkotmányos szervek együttműködési kötelezettsége, 3. az elválasztott szervek eljárási és döntési autonómiájának, döntéshozatalának kölcsönös tiszteletben tartása, 4. az Alkotmányra visszavezethető eljárási szabályok léte és betartása. (...) az egyik hatalmi ág nem vonhatja el a másik jogosítványait”.

E körben utalni kívánok Dr. Varga Zs. András alkotmánybíró Hatalommegosztás, az állam- és a kormányforma című művében foglaltakra is:

„A jogállam és az alkotmányosság fogalmának egyaránt meghatározó eleme az állami hatalmak elválasztásának elve. A klasszikus megfogalmazásra támaszkodva az államhatalmi ágak elválasztásának fogalma úgy határozható meg, hogy a jogalkotás (eredetileg törvényhozás), a végrehajtás és az igazságszolgáltatás (eredetileg bírói hatalom, ma inkább ellenőrző hatalom) egymástól személyileg és szervezetenként elválasztott kerek között kell, hogy működjön. (...) A hatalommegosztás gyakorlati érvényesülését biztosító módszer az egyes hatalomgyakorló szervezetek hatáskörének pontos, kizárólagos és feltétlen meghatározása. Ennek megfelelően egyrészt egy meghatározott feladat egy szervezet kizárólagos hatáskörébe tartozhat. Másrészt minden más szervezetnek a hatáskör gyakorlására jogosult szervezettel szembeni befolyását ki kell zárni vagy legalábbis korlátozni kell oly módon, hogy a befolyásolás csak előre meghatározott feltételek mellett történhessen. (...) az államhatalmi ágakat nem elég elválasztani, hanem ki is kell egyensúlyozni. Mindennek a kulcsfogalma a már említett pontosan megfogalmazott hatáskör.”

A fentiek alapján megállapítható, hogy Magyarország demokratikus jogállam, ezért berendezkedésében az egyes hatalmi ágak elkülönültek, melynek okán megállapítható, hogy az igazságszolgáltatáshoz a bíróságok, törvényszékek, ítéltáblák, a Kúria tartozik, míg a végrehajtás része a Kormány, a kormányzati szervek és a Kormány irányítása alatt álló egyéb szervezete, így többek között a gyámhatóságok és a rendőrségek.

Ahhoz pedig hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és C) cikk (1) bekezdésének sérelme nem valósuljon meg, ezen hatalmi ágaknak (igazságszolgáltatás és végrehajtás) nem csak hogy egymástól elkülönülten kell működniük, hanem a jogalkotók által a hatalommegosztás gyakorlati érvényesülését biztosításaként részletesen szabályozott, a hatalomgyakorló szervezetek hatáskörét tiszteletben kell tartaniuk, azt egymástól nem vonhatják el.

Az Alaptörvény 46. cikke egyértelműen kimondja, hogy:

- (1) „A rendőrség alapvető feladata a bűncselekmények megakadályozása, felderítése, a közbiztonság, a közrend és az államhatár rendjének védelme. (...)
- (2) A rendőrség működését a Kormány irányítja.”

Jelen esetben egyértelműen megállapítható, hogy **a tisztességes eljárás követelményén túl, a hatalommegosztás, valamint a demokratikus jogállami működést súlyosan sérti azon bírósági eljárás, hogy**

- annak ellenére, hogy a rendőrség nem rendelkezik hatáskörrel a polgári peres bíróság által hozott kapcsolattartás szabályozásáról rendelkező ideiglenes intézkedésről szóló végzések végrehajtására; illetve
- annak ellenére, hogy polgári bíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy polgári peres ügyben hozott, kapcsolattartás rendezéséről szóló végzésének végrehajtására közvetlenül a végrehajtói hatalmat, azonban belül pedig a rendőrséget utasítsa
- az eljáró polgári bíróság a végrehajtói hatalmat arra utasította, hogy kapcsolattartást szabályozó döntését hajtsa végre, melynek a rendőség eleget is tett.

Kiemelem továbbá, hogy a tisztességes eljárás követelményével alapjaiban ellentétes azon eljárás továbbá, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság a 102. sorszám alatt meghozott végzésében a felperest 8 órán belüli nyilatkozattételre, illetve 55 percen belül való teljesítésre hívta fel.

Előadom, hogy a Pp. 217. §-a akként rendelkezik, hogy:

(1) „A határozatban megállapított kötelezettség teljesítésére rendszerint tizenöt napos határidőt kell szabni.

(2) A bíróság tizenöt napnál rövidebb, illetőleg hosszabb teljesítési határidőt is megállapíthat, ha ez a felek méltányos érdekeinek mérlegelése alapján vagy a kötelezettség természetére való tekintettel indokoltnak mutatkozik. A teljesítési határidő megállapításánál figyelembe kell venni a feleknek a per vitelében megnyilvánult jó- vagy rosszhiszeműségét is.”

A Pp. határidőkre vonatkozó rendelkezései kimondja továbbá, hogy:

103. § (1) „A határidőket napok, hónapok vagy évek szerint kell számítani.”

Az idézett jogszabályi rendelkezések alapján megállapítható, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakba: Pp.) órákban megállapított határidőt nem ismer, csupán napokban, hónapokban vagy években megállapított határidőt. Szintúgy megállapítható továbbá, hogy a Pp. rendelkezései szerint a kötelezettség teljesítésére rendszerint tizenöt napos határidőt kell biztosítani, melynél rövidebb, azonban nem órákban, hanem napokban megállapított határidőt is meg lehet állapítani, amennyiben a felek méltányos érdeke, vagy a kötelezés természete ezt indokolja.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság a polgári perrendtartásról szóló törvény rendelkezéseivel ellentétesen kötelezte a panaszost arra, hogy 8 órán belül teljesítse a végzésében foglalt kötelezést, mely eljárás ekként sérti a tisztességes eljárás követelményét.

Szintűgy megállapítható, hogy azon bírósági eljárás, hogy azt követően, hogy a panaszos apa a bíróság ily rendkívül rövid időtartamban meghatározott kötelezettségének nem tett határidőben eleget, az apai magatartást azzal szankcionálta, hogy ítéletében a gyermeket az anya gondozásában helyezte el, és az apa részére heti 1 órás időtartamban felügyelt módon megvalósuló kapcsolattartást engedélyezett, sérti a tisztességes eljárás követelményét.

II./ Előadom továbbá, hogy a jelen ügyben született bírói döntések Alaptörvény-ellenessége másodlagosan abban áll, hogy azok az Alaptörvény a VI. cikk (1) bekezdésébe foglalt, valamint a XV. cikkét is súlyosan sértik.

Az Alaptörvény XV. cikke kimondja, hogy:

- (4) *„A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.*
- (5) *Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármilyen megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.*
- (6) *A nők és a férfiak egyenjogúak.*
- (...) (5) *Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.*”

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák.”

Az idézett rendelkezések alapján megállapítható, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő, azaz alapvető jogok, így a családhoz, a családi élet tiszteletben tartásához való jog mindenkit megillet bármely megkülönböztetés nélkül. Az Alaptörvény kimondja továbbá, hogy a nők és a férfiak egyenjogúak, azaz ezen rendelkezéseken keresztül az Alaptörvény elismeri a házastársak, valamint a szülők egyenjogúságát is.

Jelen esetben egyértelműen megállapítható, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság alapjaiban sértette meg a hivatkozott alaptörvényi rendelkezéseket, így a férfiak és a nők, illetve a házastársak egyenjogúságának követelményét, ezen belül is a szülők egyenlő jogainak és kötelezettségeinek követelményét akkor, amikor

- a panaszos apa kérelméről, annak benyújtásától számított 44 napon belül hozott döntést, míg az anya kérelmeiről, illetve bejelentései tekintetében szinte órákon belül – legfeljebb 1 napon belül – haladéktalanul megtett mindent – főleg jogszabály ellenes – intézkedést;
- annak ellenére, hogy egyik peres felet sem jogosította fel a gyermekük feletti szülői felügyeleti jog gyakorlására, a 23. sorszám alatt meghozott döntésében egyértelműen az apa terhére írta, hogy a jogszabály adta jogaival élt, sőt ezért az apát mind az elsőfokú bíróság, mind pedig a másodfokú bíróság részítéletével megbüntette;
- annak ellenére, hogy a kiskorú [REDACTED] tekintetében mind a bíróság 23. sorszámú döntése, mind a jogszabályok rendelkezései szerint a panaszos apának és az anyának is ugyanolyan jogai voltak, illetve ugyanazon kötelezettségek terhelték őket, a bíróság az alperesi anyának többlet jogokat biztosított – azzal, hogy a 23. sorszám alatti döntésére egyértelműen úgy tekintett, mintha a gyermek feletti szülői felügyeleti jog gyakorlására az anyát jogosította volna fel (ami azonban nem történt meg) -, míg az apa jogait egyáltalán nem biztosította, sőt azt követően hogy az apa az időszakos kapcsolattartási jogával a felek egyezségének megfelelően élt, ítéletével a gyermek feletti szülői

felügyeleti jog gyakorlására az anyát jogosította fel, valamint az apát tovább büntette azzal, hogy részére heti egy óras időtartamban, felügyelt módon megvalósuló kapcsolattartást biztosított csak.

Mindezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság a peres eljárás során önkényesen, minden objektív és ésszerű indok nélkül jelentős különbséget tett a panaszos, mint apa és férj, illetve az alperes, mint anya és feleség között, pedig Alaptörvény rendelkezések szerint és a feleket ugyanazon jogok illették volna meg. Szintén megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság súlyosan Alaptörvény-ellenes eljárása vezetett az elsőfokú, majd pedig a másodfokú bírósági részítélet meghozatalához, melyekben az eljáró bíróság Alaptörvény-ellenesen, a családi élet tiszteletben tartásához fűződő jogot súlyosan sértő módon, elhamarkodottan és az apa peres eljárás során teljes mértékben jogszerűen tanúsított magatartásait büntették.

Bár annak ellenére, hogy az Alaptörvény kimondja, hogy mindenkinek joga van a családi élethez és annak tiszteletben tartásához, így mind a panaszosnak, mind kiskorú gyermekének, megállapítható, hogy az eljáró bíróság ezen Alaptörvényi rendelkezéseket súlyosan megsértve jártak el, amikor nem a gyermek érdekeit szem előtt tartva döntöttek az előttük folyamatban volt peres eljárásban, hanem a szülők által – felperes „vádaskodásai” tekintetében teljességgel megalapozatlan – jellemzett magatartása alapján jutalmaztak és büntettek, ekként az apát megbüntette azért, mert álláspontjuk szerint az apa alaptalanul vádaskodott – a gyermek elmondásain, valamint számos igazságügyi szakértői véleményen alapuló gyanúját az illetékes hatóságokkal közölte, mindent megtett annak érdekében, hogy a felmerült gyanú tisztázásra kerüljön.

Ezen – a panaszolt részítéletekben explicite kimondatlan, de impliciten kőkeményen érzékeltetett büntető jellegű – bírói álláspont azonban soha nem lehet helytálló, mivel a gyermek feletti szülői felügyelet gyakorlására való feljogosítás sohasem lehet a bíróság által bármennyire is elítélt viselkedés büntetése, vagy pozitívnak tartott magatartás jutalma, annak alapja csakis a gyermek mindenekfölött álló érdeke lehet, amely téves jogi exploráció következtében elsikkadt és jelen áldozatul esett jelen ügyben.

Előadom továbbá, hogy figyelemmel azon tényre, hogy a Fővárosi Törvényszék a fentebb részletezett elsőfokú bírósági eljárást részítéletével helybenhagyta, azt jogszerűnek minősítette, az Alaptörvényt maga is megsértette.

Összességében megállapítható, hogy a panaszolt döntések súlyosan sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, a B) cikk (1) bekezdését, a C) cikk (1) bekezdését, a VI. cikk (1) bekezdését, valamint a XV. cikk (1), (2), (3) és (5) bekezdését.

Alkotmányjogi panaszomban foglaltak alátámasztásául utalni kívánok végül Dr. Varga Zs. András alkotmánybíró Eszményből bálvány? - A joguralom dogmatikája című könyvében foglaltakra:

“A bírói jogértelmezés korlátlan szabadságára, amely végül átcsap a szabad jogalakításba, az alkotmányozó hatalom elvonására (...) az erre feljogosított testülettől, elsőként a bírói hatalmat a többi hatalmi ág közül kiemelő angolszász jogrendszerből (...) hívták fel a figyelmet, de ugyanez volt megállapítható az európai nemzetek feletti bíraskodásról (...). A szerzők nem tartózkodnak az erős megfogalmazásoktól: a bíróságok elbitorolják a politikai hatalmat a választott hatalmi ágtól; többségellenesek; az általuk helyesnek tartott eredményhez igazítják

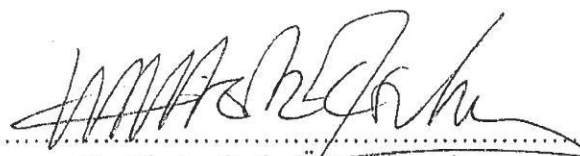
az érveiket; ideológiai aktivitás vezérli őket; szabadon állapítják meg az igazságszolgáltatás mozgásterét; aláássák a szabadságot, a demokráciát, sőt végső soron magát a jogállamiságot is; bírói diktatúrát valósítanak meg; a számonkérhetőség hiánya mögé bújnak; lerombolják a szuverenitást; mély cinizmus által áthatott saját ortodoxiát hoznak létre; az alkotmány elsőlegességét bírói elsőlegességgé alakítják; manipulált értékekre hivatkoznak; teljességgel kiszámíthatatlanok; elfelejtkeznek arról, hogy eredetileg konkrét ügyeket kellett volna megoldaniuk, filozofálgatás nélkül, és folytathatnánk a sort.”¹

Álláspontom szerint az alkotmányjogi panasz megalapozottságát a már eddig előadottaknak megfelelően alátámasztják a hivatkozott irodalmi mű által felhívott megfontolások is.

Az előadottak alapján a sérelmezett bírósági döntések alaptörvény-ellenessége megállapítható, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy indítványomat befogadni, és kifejezett kérelmemnek megfelelően a bírósági döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék,

Budapest, 2018. március hó 8.

Tisztelettel:

.....
Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda
Dr. Mester Csaba
Ügyvédi Iroda

Mellékletek:

- 1. számú melléklet - ügyvédi meghatalmazás
- 2. számú melléklet – bírósági hivatalos feljegyzések
- 3. számú melléklet – BRFK XXII. Kerületi Rendőrkapitányság 01220/873-9/2017.bü. szám alatti gyanúsított kihallgatásról felvett jegyzőkönyve, valamint a Budapesti XI. és XXII. Kerületi Ügyészség B.XXII.3969/2017/1. szám alatti döntése
- 4. számú melléklet – Budai Központi Kerületi Bíróság I.P.XXII.30.357/2016/207. számú ítélete
- 5. számú melléklet – Fővárosi Törvényszék 54.Pf.631.644/2018/8. számú részítélete

¹Varga Zs. András: Esményből bálvány – A joguralom dogmatikája, Századvég Kiadó, 2015., 18. oldal